

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte suprema di cassazione (Włochy) w dniu 23 listopada 2016 r. – Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob)/ Antonio Zecca

(Sprawa C-597/16)

(2017/C 063/21)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Corte suprema di cassazione

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob)

Strona pozwana: Antonio Zecca

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 50 Karty praw podstawowych Unii należy interpretować w taki sposób, że przy istnieniu prawomocnego ustalenia, że nie miało miejsca zachowanie stanowiące przestępstwo karne, wykluczone jest, bez konieczności dokonywania przez sędziego krajowego wszelkich dalszych ustaleń, wszczynanie lub prowadzenie odnośnie do tych samych czynów kolejnego postępowania celem nałożenia sankcji, które, przez wzgląd na ich charakter i stopień surowości, mogą zostać zakwalifikowane jako sankcje karne?
- 2) Czy sąd krajowy, przy dokonywaniu oceny skuteczności, proporcjonalności i odstraszącego skutku sankcji, celem potwierdzenia naruszenia zasady *ne bis in idem*, o której mowa w art. 50 Karty praw podstawowych Unii, zobowiązany jest brać pod uwagę granice kary ustanowione przez dyrektywę 2014/57/UE ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/57/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie sankcji karnych za nadużycia na rynku (dyrektywa w sprawie nadużyć na rynku) Dz.U. L 173, s. 179.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte suprema di cassazione (Włochy) w dniu 28 listopada 2016 r. – Presidenza del Consiglio dei Ministri in./Nello Grassi i in.

(Sprawa C-616/16)

(2017/C 063/22)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Corte suprema di cassazione

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Presidenza del Consiglio dei Ministri, Gianni Pantuso, Angelo Tralongo, Maria Michela D'Alessandro

Strona pozwana: Nello Grassi, Carmela Amato, Università degli Studi di Palermo, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero della Salute, Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy dyrektywę nr 82/76/EWG ⁽¹⁾ zmieniającą dyrektywy nr 75/362/EWG ⁽²⁾ i nr 75/363/EWG ⁽³⁾ należy interpretować w ten sposób, że zakresem jej stosowania objęte są również szkolenia lekarzy specjalistów, zarówno w pełnym jak też w niepełnym wymiarze godzin, będące w toku w dniu 31 grudnia 1982 i kontynuowane po tym dniu, który stanowi termin wyznaczony przez art. 16 dyrektywy 82/76/EWG na przyjęcie przez państwa członkowskie środków niezbędnych w celu dostosowania się do niej?

W wypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze:

- 2) Czy załącznik dodany do dyrektywy w sprawie koordynacji nr 75/363/EWG przez art. 13 dyrektywy nr 82/76/EWG zmieniającej dyrektywy nr 75/362/EWG i nr 75/363/EWG należy interpretować w ten sposób, że w wypadku szkoleń specjalistycznych rozpoczętych przed dniem 31 grudnia 1982 r., powstanie obowiązku odpowiedniego wynagrodzenia dla lekarzy odbywających szkolenie specjalistyczne zależy od dopełnienia obowiązku reorganizacji lub w każdym razie kontroli zgodności z przepisami wspomnianych dyrektyw?
- 3) Czy w odniesieniu do lekarzy, którzy uzyskali specjalizacje uczęszczając na szkolenia, które rozpoczęły się przed dniem 1 stycznia 1983 r. lecz nie zakończyły przed tym dniem, powstał obowiązek odpowiedniego wynagrodzenia za cały czas trwania szkolenia lub jedynie za okres po dniu 31 grudnia 1982 r. i ewentualnie pod jakimi warunkami?

-
- ⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 82/76/EWG z dnia 26 stycznia 1982 r. zmieniająca dyrektywę 75/362/EWG w sprawie wzajemnego uznawania dyplomów, świadectw i innych dowodów posiadania kwalifikacji lekarskich, łącznie ze środkami ułatwiającymi skuteczne korzystanie z prawa przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług oraz dyrektywę 75/363/EWG z dnia 16 czerwca 1975 r. dotyczącą koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych w zakresie działalności lekarzy (Dz.U. L 43, s. 21).
- ⁽²⁾ Dyrektywa Rady 75/362/EWG z dnia 16 czerwca 1975 r. dotycząca wzajemnego uznawania dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji lekarza i zawierająca przepisy służące ułatwieniu skutecznego wykonywania działalności gospodarczej i swobody świadczenia usług (Dz.U. L 167, s. 1)
- ⁽³⁾ Dyrektywa Rady 75/363/EWG z dnia 16 czerwca 1975 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do działalności lekarzy (Dz.U. L 167, s. 14).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte suprema di cassazione (Włochy) w dniu 28 listopada 2016 r. – Presidenza del Consiglio dei Ministri/Giovanna Castellano i in.

(Sprawa C-617/16)

(2017/C 063/23)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Corte suprema di cassazione

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Presidenza del Consiglio dei Ministri

Strona pozwana: Giovanna Castellano, Maria Concetta Pandolfo, Antonio Marletta, Vito Mannino, Olga Gagliardo, Emilio Nardi, Maria Catania, Massimo Gallucci, Giovanna Pischedda, Giambattista Gagliardo

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy dyrektywę nr 82/76/EWG ⁽¹⁾ zmieniającą dyrektywy nr 75/362/EWG ⁽²⁾ i nr 75/363/EWG ⁽³⁾ należy interpretować w ten sposób, że zakresem jej stosowania objęte są również szkolenia lekarzy specjalistów, zarówno w pełnym jak też w niepełnym wymiarze godzin, będące w toku w dniu 31 grudnia 1982 i kontynuowane po tym dniu, który stanowi termin wyznaczony przez art. 16 dyrektywy 82/76/EWG na przyjęcie przez państwa członkowskie środków niezbędnych w celu dostosowania się do niej?

W wypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze: